

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205289
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414205289.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Y., I. XXXX/X, proti žalovanej: I. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Y., R. XXXX/X, v konaní o vrátenie vecí a o zaplatenie sumy 1.200,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne za obdobie od 01.09.2013 do 12.11.2013, vo výške 8,25 % ročne za obdobie od 13.11.2013 do 10.06.2014, vo výške 8,15 % ročne za obdobie od 11.06.2014 do 09.09.2014 a vo výške 8,05 % ročne za obdobie od 10.09.2014 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v časti pokiaľ sa ňou žalobca voči žalovanej domáhal vrátenia mobilného telefónu Samsung Galaxy S5 bielej farby IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX zamieta.

III. Vo zvyšnej časti konanie zastavuje.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi pomernú časť trov konania vo výške 85,75 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 10.12.2014 doplnenej na výzvu súdu danú uznesením z 12.01.2015 č. k. 5C/137/2014-72, podaním z 08.02.2015 doručeným súdu 09.02.2015 a napokon upresnenej na pojednávaní 20.05.2015, sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.200,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne za obdobie od 01.09.2013 do 12.11.2013 (ktorý predstavuje za 72 dní sumu 20,12 eura) vo výške 8,25 % ročne za obdobie od 13.11.2013 do 10.06.2014 (ktorý predstavuje za 209 dní sumu 56,69 eura), vo výške 8,15 % ročne za obdobie od 11.06.2014 do 09.09.2014 (ktorý predstavuje za 90 dní sumu 24,12 eura) a vo výške 8,05 % ročne za obdobie od 10.09.2014 až do jej zaplatenia (ďalej len „nárok 1“), vrátenia mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy S5, bielej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „nárok 2“), vrátenia videokamery zn. Panasonic SDR-H85EC-K sériové číslo: X. (ďalej len „nárok 3“), vrátenia kompletnej zdravotnej karty (ďalej len „nárok 4“), ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že so žalovanou sa zoznámil prostredníctvom sociálnej siete Facebook 22.04.2012 odkedy komunikovali veľmi pravidelne prostredníctvom sociálnej siete, ako aj mailu, SMS, telefonicky a tiež osobne. Z jeho strany bola snaha o bližší vzťah, o ktorý, ako povedala žalovaná do zápisnice PZ, nemala záujem. Avšak po období, kedy otec detí žalovanej prestal (aspoň podľa vyjadrenia žalovanej) plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť, žalovaná žiadala finančné prostriedky od neho za účelom zaplatenia nájomného, poplatkov pre deti do školy a iné. Žalobca v snahe zabezpečenia lepšieho štandardu, resp. lepších spoločných vzťahov, žalovanej finančné prostriedky požičal bez písomného

prevzatia a žalovaná tieto finančné prostriedky prijala. Žalovaná niekoľkokrát ústne sľubovala, že finančné prostriedky vráti, čo sa do dnešného dňa nestalo. Výška ním žalovanej požičaných finančných prostriedkov predstavuje sumu 1.200,- eur, ktorá bola súčtom viacerých požičaných finančných čiastok, a to vo výške 400,-, 300,- a 200,- za nájom, 130,- za cestu do Bratislavy žalovanou a 200,- deťom na obedy a školné poplatky. Takéto finančné čiastky jej dal za účelom vysporiadania konkrétneho dôvodu, ktorý mu uviedla žalovaná. Vo viacerých zápisniciach, resp. vyjadreniach žalovaná nenamietala skutočnosť, že prevzala finančné prostriedky, ale že medzi nimi nebola uzatvorená ústna alebo písomná dohoda o pôžičke a o termíne ich vrátenia. V SMS komunikácii a komunikácii prostredníctvom sociálnej siete žalovaná nenamietala prevzatie finančných prostriedkov a dokonca oznamovala, že by ich bola ochotná vrátiť do konca mája - júna 2013 alebo v ďalšom termíne do konca augusta 2013. Do dnešného dňa žalovaná žiadne finančné prostriedky nevrátila. V období jeho stretávania sa so žalovanou, resp. keď komunikácia medzi nimi bola bližšia, kúpil žalovanej dve značkové kabelky PRADA v hodnote 450,- eur a 300,- eur, kabelku Dolce & Gabbana v hodnote 150,- eur, o ktorých vrátenie žalovanú nikdy nežiadal. Predĺžil si zmluvu s mobilným operátorom na ďalších 24 mesiacov s kúpou nového mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy S5 dňa 26.06.2014. Tento mobilný telefón dal žalovanej, ktorá ho dlhodobo odmietala ako dar, avšak mobilný telefón si od neho zobrala a používala. Po vyzvaní odmietla predmetný mobilný telefón vrátiť s odôvodnením, že išlo o dar z jeho strany. Napriek skutočnosti, že „dar“ odmietala a po prevzatí používala, po jeho vyzvaní odmietla predmetný dar vrátiť. Žalovaná ho požiadala o zapožičanie videokamery zn. Panasonic SDR-H85 za účelom nahrávania videonahrávok na volebnú kampaň. On mal túto videokameru požičanú od známej, na ktorú je evidovaný doklad o kúpe. Žalovaná ani túto videokameru po jeho vyzvaní do dnešného dňa nevrátila. Žalovanú navštevoval aj v prenajatom byte v Ružomberku. Počas jednej z návštev mal zdravotné problémy (anafylaktický šok) a musel navštíviť pohotovosť. Z dôvodu, že musel absolvovať viaceré vyšetrenia - kožné ako aj imunologické, mal zdravotnú kartu (kompletnú dokumentáciu od obvodnej lekárky) so sebou a posledné vyšetrenie mal vo Vojenskej nemocnici v Ružomberku. Pri návšteve žalovanej už v bydlisku v Dolnom Kubíne si predmetnú zdravotnú dokumentáciu nechal položenú v aute žalovanej. Po zistení tejto skutočnosti žiadal žalovanú o vrátenie zdravotnej dokumentácie niekoľkokrát, čo sa doposiaľ nestalo, čo mu zamedzuje ďalšiu návštevu zdravotníckeho zariadenia a má pretrvávajúce zdravotné problémy ako aj novšie zdravotné problémy (horná pravá končatina). Na žalovanú podal v priebehu obdobia 2013 - 2014 trestné oznámenie z dôvodu vrátenia finančných prostriedkov v sume 1.200,- eur, mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy S5. Vrátenie videokamery zn. Panasonic SDR-H85 a zdravotnej dokumentácie žiadal od žalovanej prostredníctvom SMS správ. V tomto období predmetnú situáciu riešil aj v rámci priestupkového konania. Konania o tom prebiehali na OO PZ Dolný Kubín, Okresnej prokuratúre Dolný Kubín. Ďalšie konanie bolo Obvodným oddelením PZ Dolný Kubín odstúpené na Okresný úrad Dolný Kubín za účelom riešenia veci. Aj napriek skutočnosti, že vec riešil prostredníctvom iných orgánov, resp. inštitúcií, kde sa žalovaná vyjadrovala súhlasne k zapožičaniu finančných prostriedkov, avšak namietala ich výšku alebo dôvod zapožičania a súhlasne sa vyjadrovala aj k zapožičaniu mobilného telefónu, resp. prevzatiu daru od žalobcu a následného žiadania späť, žalovanú žiadal niekoľkokrát o vrátenie finančných prostriedkov, mobilného telefónu, videokamery, ako aj zdravotnej karty prostredníctvom sociálnej siete, mailom, SMS správami. Zároveň žalovanej zaslal písomnú výzvu na vrátenie vecí prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., dňa 07.10.2014, ktorá nebola prevzatá žalovanou a vrátená žalobcovi 28.10.2014 a druhá výzva bola zaslaná prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., dňa 17.10.2014, ktorá bola prevzatá 22.10.2014 žalovanou. Tretia výzva bola zaslaná prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., dňa 04.11.2014, ktorá nebola prevzatá a bola mu vrátená dňa 25.11.2014. I napriek prevzatiu výzvy žalovaná mu do dnešného dňa požadované finančné prostriedky ani veci nevrátila. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keď žalovaná sa do omeškania dostala od 01.09.2013 z dôvodu, že sama navrhovala vrátenie finančných prostriedkov do konca mája - júna a následne do konca augusta 2013.

Pred začatím prvého pojednávania vo veci samej 20.05.2015 žalobca zobral žalobu v časti, pokiaľ sa ňou domáhal vydania svojej zdravotnej dokumentácie, späť, nakoľko medzičasom došlo k jej vydaniu zo strany žalovanej tým spôsobom, že si ju prevzal od susedy žalovanej, pretože v čase, kedy mu ju bola žalovaná ochotná vydať, nemohol ísť a musel ísť do práce.

Na pojednávaní 10.06.2015 zobral žalobca žalobu späť aj v časti pokiaľ sa ňou domáhal vrátenia videokamery zn. Panasonic SDR-H85EC-K, sériové číslo: X.. Stalo sa tak po tom, ako na uvedenom

pojednávani bola uvedená vec vrátená žalobcovi (priniesol ju N. H. a odovzdal ju žalobcovi namiesto žalovanej, ktorá svoju neúčasť na uvedenom pojednávaní ospravedlnila e-mailom).

Vo výpovedi na pojednávaní 20.05.2015 žalobca o. i. uviedol, že má k dispozícii mailovú komunikáciu so žalovanou, v ktorej mu táto napísala, že za mesiac júl a október nebude mať žiadny príjem a preto jej v tomto období poskytol pôžičky. Vždy poskytol žalovanej pôžičky hotovostným spôsobom bez papiera alebo akéhokoľvek dokladu. Poskytol ich žalovanej v rôznych sumách v období mesiacov september až november 2012. Konkrétne v tomto období jej požičal 400,-, 300,-, 200,-, 130,- a 200,- eur, čiže celkovo 1.230,- eur. Vždy pri prevzatí peňazí mu povedala, že mu tie peniaze vráti, ale už bližšie sa nebavili, kedy mu ich má vrátiť. Nedohodli sa teda na konkrétnom dátume vrátenia pôžičky. Sama mu napísala, že 18.12.2012 mu vráti prvú časť požičanej sumy. Tiež potom neskôr písala, že do konca augusta 2013 bude mať späť požičané peniaze. Ešte pred pojednávaním mu písala žalovaná e-mailom, že to chce s ním nejako urovnať, ale že nemá predstavu ako. Pokiaľ ide o výšku požičaných peňazí, tak 30.11.2012 mu žalovaná napísala e-mail, kde uviedla, že mu vráti 1.300,- eur, že to má tak poznačené s tým, že prvú peniaze mu dá 18.12.2012. Keď sa mu pred pojednávaním ozvala žalovaná, tak jej dokonca navrhol, že by niečo spustil z tej sumy 1.200,- eur, dokonca znížil ju na sumu 700,- eur, ak by mu to vyplatila do 20.04.2015. Ak mu vráti žalovaná mobilný telefón, je ochotný ponížiť požadovanú sumu od nej. Potvrdil, že daný mobilný telefón dal žalovanej v reštaurácii Rufin, tak ako to uvádza žalovaná v písomnom vyjadrení. Dal jej ho ako dar krátko potom, ako ho získal, buď koncom júna alebo začiatkom júla 2014. Vrátenia tohto daru sa domáha preto, lebo predtým, ako jej ho daroval, tak sa dohodli, že by spolu rozbehli podnikanie v oblasti fotenia svadieb, detí, atď. a v súvislosti s rozbehom takéhoto podnikania mala žalovaná riešiť určité záležitosti, na ktorých sa vopred dohodli. Ona sa však v tom období venovala iným záležitostiam, okrem iného pracovala aj pre jedného z kandidátov v kampani na voľbu primátora mesta S. Y.. Nahnevalo ho, že má čas na iné aktivity, ale nie na to, na čom sa dohodli, tak z tohto dôvodu žiadal vrátenie mobilného telefónu. Žalovaná na začiatku mobil prijala, potom mu ho párkrát chcela vrátiť, ale on nechcel, ale keď už on chcel, aby mu ho vrátila, po tom čo uviedol, tak mu ho už nechcela vrátiť. Úroky z omeškania zo sumy 1.200,- eur žiada od 01.09.2013, pretože sama žalovaná mu v jednom e-maile prisľúbila vrátiť pôžičku do konca augusta 2013, s čím súhlasil. Keď mu tie peniaze nevrátila, tak podal prvú trestnú oznámenie na žalovanú, lebo to považoval z jej strany za podvod. Keď si prišiel po svoju zdravotnú dokumentáciu k susede žalovanej, chcel, aby mu bola vrátená aj videokamera. Keď si prevzal zdravotnú dokumentáciu, tak vybehol k bytu, kde býva žalovaná, ktorá mu na jeho požiadavku, aby mu vrátila videokameru, povedala: „Nepočul si, na súde.“ a zavrela dvere. Pokiaľ sa žalovaná zmieňuje o pôžičke 200,- eur, tak uvedená pôžička nie je predmetom tohto konania, ale ide o pôžičku, ktorú dal žalovanej minulý rok, konkrétne jej dal až 250,- eur, a to raz 100,- eur a raz 150,- eur, keď potrebovala niečo zaplatiť exekútorovi, ale chcel od nej, aby mu z tejto sumy 250,- eur vrátila 200,- eur.

Aj na nasledujúcom pojednávaní žalobca v súvislosti so žalovanými pôžičkami tvrdil, že keď žalovanej požičiaval peniaze, nehovorili o tom, dokedy ich má vrátiť. Dúfal, že mu ich vráti, keď bude môcť a získa peniaze od p. S.. Potom, keď už chcel, aby mu ich vrátila, žalovaná mu sľúbila ich vrátenie, najprv do 18.12.2012, potom sľubovala, že ich vráti do konca mája 2013 a nakoniec sa tak malo stať do konca augusta 2013. On akceptoval všetky tieto lehoty na vrátenie navrhnuté žalovanou, ale ani v jednej z nich nedošlo k vráteniu tých peňazí. V súvislosti s pôžičkou 250,- eur, ktorá nie je predmetom konania uviedol, že k nej došlo v r. 2014, šlo o pôžičku na internet a exekúciu a mohlo to byť v mesiaci júl a možno aj august, pretože 12.08.2014 prvýkrát žiadal ich vrátenie. Napokon ohľadne žalovaného mobilného telefónu opäť potvrdil, že ho žalovanej daroval, ale nakoľko táto neplnila podmienky, na ktorých sa dohodli, tak od nej žiadal jeho vrátenie.

Žalovaná v písomnom vyjadrení z 28.04.2015 potvrdila svoje zoznámene so žalobcom cez internet, pričom ju zaujala jeho fotografická práca a jeho fotografie často s jeho súhlasom zverejňovala na stránke FB/DKOrava. Žalobca sa však po čase pokúšal nadviazať aj citový, resp. partnerský vzťah, pričom hneď na začiatku ich zoznámene sa okamžite rozišiel so svojou predchádzajúcou partnerkou. Ona tento vzťah odmietala, nakoľko v tom čase mala svoj vzťah. Po čase začal mať žalobca vlastničke sklony, kontroloval ju kde je, s kým je a čo tam robí a pod. Komunikácia bola častokrát náročná, nakoľko podľa nej žalobca nezvláda svoje výbuchy hnevu. Počas ich kamarátskeho vzťahu dostala od žalobcu viacero vecí, rovnako tak on od nej. Po podaní jeho prvého trestného oznámenia na ňu sa v meste stretli, pričom ona ešte nevedela, že na ňu trestné podanie podal a tam sa jej ospravedlňoval. Považovala to z jeho strany za neférové a tak s ním prestala komunikovať. Jeho útoky sa stupňovali, písal kadejaké

posmešné a urážlivé SMS. Minulý rok, niekedy v marci 2014, si so žalobcom opäť písali, začal ju opäť navštevovať aj intímne (intímne stretnutia boli počas celého ich „vzťahu“), chodili na rôzne výlety a pod. Ona však opäť tomuto vzťahu po skúsenostiach so žalobcom neprikladala žiaden význam a keď mu to povedala, opäť začal vypisovať urážky, posmešné SMS, kontaktoval otca jej detí, kontaktoval kandidáta na primátora vo voľbách 2014 a rôzne jej kontakty na FB (I. H. a pod.), pričom všetkým opäť vypisoval bludy, posmešné správy a pod. V žalobcom doložených SMS správach uvádza, že predali byť..., žiaden byť sa nepredal. V marci 2014 situácia vygradovala tak, že žalobca si začal na svoj profil FB vešať rôzne fotografie naznačujúce jeho samovraždu. Kontaktoval ju jej ex (Mgr. C. S.), že tieto fotografie a jeho profil videl, aby s tým niečo urobila. Napísala mu SMS a mail, či je v poriadku a on jej začal vypisovať maily a SMS, že sa ide obesiť za mesto. Na to sa poradila s policajtom M. I., ktorý jej odporučil okamžite volať políciu. Tak aj urobila a na miesto vyrazila hliadka, pričom ho našli doma usmiateho, vraj ona nie je normálna. V priebehu pár dní jej od žalobcu opäť začali chodiť rôzne maily, kde jej písal taktiež veci, že sa bude tešiť až ju kdesi zabijú a zakopú za mestom, ako mu to kedysi hovorila ona. Následne po pár týždňoch situáciu ako tak urovnali a rozhodli sa, že pôjdu cestou jeho práce fotografa. Ona však stále odmietala aj vzťah, pričom žalobca stále konal s pocitom majetníckosti k jej osobe, neustále ju kontroloval a opäť kdekade vypisoval. Zvlášť I. H. si užil dostatok jeho komunikácie. Plánovali založiť ateliér, avšak nenaplánovala ho pre seba, ale pre žalobcu, aby sa posunul svojou tvorbou ďalej. Mobilný telefón si zakúpil žalobca, jedného dňa jej ho však položil v kaviarni Ruffin na stôl, vraj je pre ňu a je jej. Ona mu následne viackrát písala, že ten telefón nechce, že je to drahý dar a podobne. Po jeho naliehaní, že si tento mobil zaslúži ho prijala. Začali pracovať na ateliéri, boli v Poprade zakúpiť nejaké veci k tejto činnosti a následne, keď sa pár dní nehlásila, tak žalobca dostal opäť svoj majetnícky záchvat a začala spríška jeho SMS, kde jasne uvádza, že ide o dar..., pričom v sekunde to otočil a už to dar nebol a chce ho späť. Nepovažuje sa za osobu, s ktorou ktosi môže jednať ako na gumičke, raz tak a raz tak. Čo sa týka zdravotnej dokumentácie, kamery a fotografií... tie sa mu snažila viackrát osobne doručiť, o čom svedčí SMS komunikácia, pričom žalobca stále uvádzal, aby mu tieto veci niekde nechala. Po skúsenostiach so žalobcom chcela, aby si tieto veci prebral osobne za účasti aspoň dvoch svedkov, to však stále odmietal. Kedykoľvek mu ich pri svedkoch vrátil, aby ju opäť nežaloval, že mu zasa niečo nevrátila. Čo sa týka financií, vrátiť mu chcela len 100,- eur, ktoré jej preukázateľne požičal na zaplatenie internetu. Všade hovorila o tejto sume, pričom si žalobca už za účelom následného podania trestného oznámenia stále vynucoval jej súhlasné stanovisko písomne k dlhu. Jeho tvrdenie je klamstvo, peniazmi prispieval na bývanie a stravu, keďže aj on u nej prespával, stravoval sa, chodil s nimi na výlety a podobne. Ona prispievala na chod domácnosti tiež. Poprela, že by jej ex (otec jej detí Mgr. C. S.) nedával výživné a preto jej požičiaval peniaze žalobca. Keď mu o nejakom probléme s peniazmi povedala, žalobca vždy povedal, aby sa netrápila, že on to vyrieši. V tejto vete nevidí slovo pôžička a ani ju tak nevníma. Netuší, o aké sumy konkrétne išlo, je si vedomá len pôžičky 200,- eur. Sústavné vyfabulované podania žalobcu, sústavné podávanie trestných podaní a zasielanie posmešných a urážlivých SMS, otravovanie jej priateľov už začína prechádzať k stalkingu, a takto sa podľa nej normálny psychicky zdravý človek nespráva. Tiež je pre ňu zarážajúce, že počas celej doby si úmyselne odkladal všetku ich komunikáciu a teraz nerobí nič iné, len otravuje jej priateľov, orgány činné v trestnom konaní a teraz aj súd. Jeho konanie začína s odstupom času považovať za jeho osobnú pomstu. V prípade súdneho sporu bude požadovať aj jeho psychiatrické vyšetrenie, nakoľko teror jej osoby z jeho strany trvá už neúmerne dlho.

Žalovaná na pojednávaní 20.05.2015 vypovedala, že od žalobcu prijala len sumu 200,- eur, t.j. dvakrát po 100,- eur, kde jej výslovne povedal, že je to pôžička a písali si o tom aj v komunikácii, takže je to niekde zachytené. Keď jej dával žalobca ostatné peniaze, nikdy nehovoril, že by to mala byť pôžička, pretože ak by to mala byť pôžička, tak by si od neho tie peniaze nikdy nezobrala. Vyjadrila ochotu vrátiť žalobcovi žalovanú videokameru. Ohľadne komunikácie na Facebooku zo 14.11.2012, na ktorú poukazuje žalobca, nevyklucuje, že takáto komunikácia mohla byť, nemá to už ako overiť, pretože si svoj profil I.?. zrušila a má už iný profil. Ak uviedla 1.300,- eur, tak to urobila preto, lebo žalobca ju proti jej vôli stále kontaktoval, zakladal si nové profily a tak si povedala, že napíše mu hocijakú sumu, len aby mala od neho pokoj. Potvrdila, že ani časť tých pôžičiek, mu nevrátila a nevrátila mu ani tých 200,- eur, ktoré žalobcovi podľa nej dlhuje, čo doposiaľ neriešila, lebo nemala financie. Toto všetko považuje zo strany žalobcu za jeho sústavný psychický teror voči jej osobe od začiatku ich známosti, čiže 3 roky. Žalobca jej pri ich poslednej komunikácii pred pojednávaním napísal, že chce vrátiť mobilný telefón a peniaze nie, že mu stačí len ten mobil.

V súvislosti s uplatneným nárokom 1 súd uvádza, že nebolo medzi účastníkmi sporným, že žalobca poskytol žalovanej viackrát finančné prostriedky, a to aj v r. 2012. Spornou bola nielen ich výška

(žalobca tvrdil, že to malo byť v r. 2012 minimálne 1.230,- eur a žalovaná sa k celkovej sume žalobcom poskytnutých peňazí bližšie nevyjadřila), ale predovšetkým dôvod ich poskytnutia, keď žalobca tvrdil, že to boli všetko pôžičky, kdežto žalovaná uviedla, že ani raz pri ich poskytnutí žalobca nehovoril, že by to mali byť pôžičky, pretože ak by tomu tak malo byť, peniaze by nechcela, ale že to bola z jeho strany akási výpomoc, resp. príspevok na úhradu aj spoločných nákladov - na bývanie a stravu, keďže žalobca u nej prespával, stravoval sa, chodil s nimi na výlety a podobne. Nebolo sporné, že žalovaná doposiaľ žalobcovi nevrátila žiadne finančné prostriedky, ktoré jej tento poskytol či už v r. 2012, ktoré je predmetom tohto konania, alebo aj v r. 2013 a ani peniaze, ktoré jej poskytol v r. 2014, v ktorom poslednom roku jej mal žalobca poskytnúť 250,- eur a požadoval od nej z nich vrátiť sumu 200,- eur a ohľadne ktorých aj žalovaná potvrdila, že šlo o pôžičku. Z doloženej komunikácie účastníkov cez Facebook vyplýva, že aj v r. 2013 žalovaná žiadala od žalobcu pôžičku, keď konkrétne 10.05.2013 mu napísala: „požičiaš mi do zajtra stovku? mam kúpiť deťom topanky a mama mi to zajtra preplatí“. Na to jej žalobca ponúkol sumu 50,- eur, čo žalovaná akceptovala a podľa žalobcu, hoci ich žalovanej poskytol, táto mu ich doposiaľ nevrátila (uvedená pôžička však nebola predmetom tohto konania). V tejto súvislosti nevierohodne vyznieva tvrdenie žalovanej, že ak by mali byť pôžičkou peniaze, ktoré jej žalobca dával v rôznych sumách v r. 2012, že by ich nezobrala, keď na druhej strane potvrdila, že ani u tých peňazí, ohľadne ktorých potvrdila ich prijatie ako pôžičky (poskytnuté v r. 2014, alebo aj v r. 2013, ktoré však neboli predmetom konania), doposiaľ nedošlo k ich vráteniu napriek požiadavke žalobcu, čo zdôvodnila tým, že to neriešila, lebo nemala financie. Z komunikácie účastníkov elektronickými prostriedkami z novembra 2012 vyplýva, že už vtedy žalobca požadoval od žalovanej vrátenie peňazí. V súvislosti s tým mu žalovaná napísala „netušim, vrátim ti 1300“, „tak mam poznačené ja“. Dňa 18.11.2012 jej žalobca napísal: „stve ta ze chcem peniaze spat? Maji, nehnevaj sa, ale sama si mi povedala, ze mi vratís. Tak naozaj nerozumjem tomu co ta hneva, ze som o to poziadal.“ Na to toho istého dňa žalovaná napísala žalobcovi „... je samozrejme te ti ich vratim“. Dňa 30.11.2012 žalobcovi napísala „a čo sa týka prachov, prvé ti dám okolo 18 dec... a či som dobrý alebo zlý šéf, to je mi nejako jedno“. Z komunikácie účastníkov cez Facebook z apríla 2013 (18. apríla) vyplýva, že žalobca požadoval od žalovanej vrátenie súm 400,- eur + 300,- eur + 200,- eur, z ktorých mala žalovaná platiť nájom, ďalej sumy 130,- eur - ktoré jej mal dať, keď šla do BA v októbri 2012 a 200,- eur deckám na obedy a školu. Na otázku žalobcu z 25.04.2013, kedy by mu poslala prachy, žalovaná nasledujúci deň odpovedala, že podľa možnosti máj - jún, na čo jej žalobca o. i. odpísal, či mu pošle prachy, čiže tých 1200,- eur naraz alebo po častiach, na čo žalovaná reagovala, že naraz asi nie. Dňa 2. mája 2013 žalovaná napísala žalobcovi „ak vyjde co robim tak ti dam prachy naraz koncom maja alebo v juni“. Z uvedenej komunikácie účastníkov, v ktorej žalovaná nerozporovala „žalobcove vyčíslenie“ a rozšpecifikovanie, na aký účel žalobca dal žalovanej peniaze (podľa neho nešlo o žiadnu úhradu prípadných spoločných nákladov účastníkov), keď sama žalovaná už v r. 2012 vyčísliła sumu, ktorú prisľúbila žalobcovi vrátiť, až sumou 1.300,- eur, súd dospel k záveru, že právnym dôvodom poskytnutia peňazí žalobcom žalovanej v r. 2012 viacerými platbami (do mesiaca november), boli s ohľadom na prejavenej vôle oboch účastníkov pôžičky (žalobca už od novembra 2012 začal od žalovanej požadovať vrátenie minimálne uvedenej sumy a žalovaná opakovane žalobcovi prisľúbila ich vrátenie dokonca vo vyššej, než v žalobcom požadovanej výške) a že celková suma žalobcom žalovanej poskytnutých pôžičiek v priebehu r. 2012 bola (minimálne) vo výške žalovaných 1.200,- eur. Hoci podľa žalobcu pri ich poskytovaní nebol dohodnutý konkrétny dátum a žalobca vychádzal z toho, že mu ich žalovaná vráti, keď bude môcť (z vyjadrenia žalobcu vyplývalo, že malo ísť o dojednanie ohľadne splatnosti predpokladané ustanovením § 564 OZ), po tom ako nedochádzalo k ich vráteniu a žalobca začal od žalovanej už v novembri 2012 požadovať ich vrátenie, žalovaná mu uviedla viaceré termíny ich vrátenia (prvý 18. decembra 2012 a naposledy do konca augusta 2013). Žalobca všetky žalovanou navrhované termíny akceptoval, čím podľa názoru súdu došlo k zmene obsahu záväzkov z poskytnutých pôžičiek ohľadne času ich vrátenia v tom smere, že z času ponechania ich vrátenia na vôľu žalovanej ako dlžníčky, došlo k dohode účastníkov ohľadne ich vrátenia na konkrétny termín, ktorý navrhla žalovaná a ktorý žalobca akceptoval, pričom posledným z nich bol termín „do konca augusta 2013“.

Pretože tak žalovaná doposiaľ napriek svojim prisľubom neurobila, súd žalobe ohľadne zaplata sumy 1.200,- eur, predstavujúcej žalobcom požadovanú celkovú výšku pôžičiek, ktoré postupne poskytol žalovanej v priebehu r. 2012 (a reálne boli poskytnuté minimálne v uvedenej sume) s poukazom na § 657 OZ vyhovel, keďže pohľadávka žalobcu na vrátenie pôžičky sa už stala splatnou k 31.08.2013.

Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov (v r. 2012), aplikovateľného v takomto znení podľa prechodného ustanovenia § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na

dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi z priznanej istiny aj uplatnený úrok z omeškania tak, ako je to podrobne špecifikované v I. výrokovej časti rozsudku, keď jeho uplatnená výška neprevyšuje výšku zákonných úrokov z omeškania, ktorých výška s ohľadom na začiatok omeškania žalovanej (k 01.09.2013) predstavovala 8,5 % ročne.

Žalobu v časti nároku 2, t.j. pokiaľ sa ňou žalobca voči žalovanej domáhal vrátenia mobilného telefónu Samsung Galaxy S5 bielej farby IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX zamietol z nasledovného dôvodu:

Nebolo medzi účastníkmi sporným, že ohľadne uvedenej veci šlo zo strany žalobcu o dar, ktorý žalovaná spočiatku odmietala prijať ako dar, ale následne ho prijala ako dar rešpektujúc vôľu žalobcu, ktorý jej mal tvrdiť, že je jej a že si ho zaslúži. K jeho odovzdaniu žalovanej došlo krátko po tom ako ho žalobca nadobudol (kúpil ho 26.06.2014) a tak k jeho odovzdaniu podľa samotného žalobcu došlo buď ešte do konca mesiaca jún alebo začiatkom mesiaca júl 2014 a stalo sa tak nesporne v prevádzke RUFIN v Dolnom Kubíne.

Z ustanovenia § 630 OZ vyplýva, že darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Dané ustanovenie upravuje spôsob zániku právneho vzťahu z darovania, ktorý môže darca vyvolať za splnenia v ňom uvedeného predpokladu (hrubého porušenia dobrých mravov obdarovaným voči buď darcovi alebo členom jeho rodiny) tým, že jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie daru. Darca tak môže úspešne urobiť (len) vtedy, keď sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom a majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho prostý nevďak, ale len také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu.

Vykonané dokazovanie nepreukázalo existenciu takého kvalifikovaného dôvodu (správania sa žalovanej ako obdarovanej v intenzite hrubého porušenia dobrých mravov), ktoré by zakladalo oprávnenie žalobcu domáhať sa vrátenia daru a takýto právne relevantný dôvod žalobca ani netvrdil. Takými dôvodmi totiž vôbec nemôže byť to, čím požadované vrátenie daru odôvodňoval žalobca, a to bez ohľadu na to, či sa tak zo strany žalovanej aj skutočne stalo a danosť ktorých súd ani nemal vykonaným dokazovaním preukázanú (v danom smere ani neboli účastníkmi, a to predovšetkým žalobcom, ktorého v danom smere zaťažovalo dôkazné bremeno, navrhované nejaké dôkazy), konkrétne to, že žalovaná v súvislosti s plánovaným rozbehom spoločného podnikania v oblasti fotenia svadiieb, detí neriešila záležitosti, na ktorých sa vopred dohodli, ale namiesto toho sa venovala iným veciam, resp., že táto neplnila podmienky, na ktorých sa dohodli.

Nakoľko súd nemal preukázaný zánik právneho vzťahu z darovania ohľadne predmetného mobilného telefónu v dôsledku jednostranného úkonu žalobcu, ktorým sa tento domáhal od žalovanej vrátenia daru bez splnenia predpokladov stanovených v hypotéze ust. § 630 OZ, súd žalobu v danej časti zamietol, pretože žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie vindikačnej žaloby ohľadne danej veci, keďže jej vlastníčkou v dôsledku darovania sa stala žalovaná, keď ako už bolo uvedené, súd nemal ku dňu vyhlásenia rozsudku preukázaný zánik právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi z darovania.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť - ohľadne požadovaného vrátenia kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobcu (nárok 4) a videokamery zn. Panasonic SDR-H85EC-K, sériové číslo: X. (nárok 3), ktoré veci boli žalovanou vrátené žalobcovi až v priebehu tohto konania, súd postupujúc podľa § 96 O. s. p. konanie zastavil, keď v súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby ohľadne videokamery, ku ktorému došlo po prvom pojednávaní vo veci, súd nezistil žiadne vážne dôvody, pre ktoré by žalovaná nemala súhlasiť so zastavením konania v danej časti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech (procesný úspech) vo veci, proti žalovanej právo na náhradu ich pomernej časti. Predmetom tohto konania boli 4 samostatné nároky, z ktorých ohľadne nároku 1 mal žalobca plný úspech, ohľadne nároku 2 bol plne neúspešný a ohľadne zvyšných dvoch nárokov (nárokov 3 a 4) došlo k späťvzatiu žaloby v dôsledku správania sa žalovanej po podaní žaloby. Argumenty žalovanej, ktoré mali svedčiť o jej snahe uvedené veci vrátiť žalobcovi už skôr, ale že tak nedošlo výlučne vinou žalobcu, súd považoval za účelové o. i. aj preto, pretože ani v priebehu konania nedošlo k ich vráteniu spôsobom, ktorým ich mala chcieť žalovaná žalobcovi vrátiť a ak mu tieto veci skutočne už skôr (pred začatím konania) chcela vrátiť, mala množstvo príležitostí tak urobiť, keď nesporne ako to svedčí z doloženej komunikácie medzi účastníkmi, žalobca sa opakovane od žalovanej domáhal ich vrátenia. Teda v súvislosti s nárokmi 3 a 4 je na mieste pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p., keďže k späťvzatiu žaloby v danej časti došlo výlučne v dôsledku správania sa žalovanej po jej podaní, ktorá až po začatí tohto konania dané veci žalobcovi prostredníctvom iných osôb vrátila. Z procesného hľadiska bol teda žalobca úspešný ohľadne troch nárokov (1, 3 a 4) a ohľadne zvyšného jedného nároku (nároku 2) bol neúspešný, tak súd jeho čistý úspech stanovil v rozsahu 50 % (z celkového predmetu konania 100 % bol žalobca úspešný v rozsahu 75 %, od ktorého súd odráta 25 %-ný úspech žalovanej). Žalobcovi v rámci konania vznikli trovy vo výške zaplateného súdneho poplatku v celkovej výške 171,50 eura, z čoho 50 % predstavuje priznaných 85,75 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).